

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2004

Στην υπόθεση C-71/02 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH** κατά **Troostwijk GmbH** ⁽¹⁾

(2004/C 106/10)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Περιορισμοί στη διαφήμιση — Αναφορά στην εμπορική προέλευση των εμπορευμάτων — Εμπορεύματα προερχόμενα από πτώχευσα επιχείρηση — Οδηγία 84/450/ΕΟΚ — Θεμελιώδη δικαιώματα — Ελευθερία εκφράσεως — Αρχή της αναλογικότητας»)

(2004/C 106/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-71/02, με αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου αυτού μεταξύ **Herbert Karner Industrie-Auktionen GmbH** και **Troostwijk GmbH** η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Δεν προσκρούει στο άρθρο 28 ΕΚ εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, ανεξάρτητα από την αλήθεια της πληροφορίας, απαγορεύει οποιαδήποτε αναφορά στο γεγονός ότι το επίδικο εμπόρευμα προέρχεται από πτώχευση οσάκις, μέσω αγγελιών προς το κοινό ή πληροφοριών που απευθύνονται σε ευρύ αριθμό προσώπων, γνωστοποιείται η πώληση εμπορευμάτων προερχομένων από πτώχευση αλλά μη ανηκόντων στην περιουσία του πτωχεύσαντος.

(1) ΕΕ C 144 της 15.6.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Απριλίου 2004

Στην υπόθεση C-90/02 (αίτηση του Bundesfinanzhof για τη έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Finanzamt Gummersbach** κατά **Gerhard Bockemühl** ⁽¹⁾

(«Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του προκαταβληθέντος ΦΠΑ — Αποδέκτης

υπηρεσιών κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Διάθεση προσωπικού η οποία πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο στην αλλοδαπή — Υπόχρεος προς καταβολή του ΦΠΑ ως αποδέκτης των υπηρεσιών — Υποχρέωση κατοχής τιμολογίου — Περιεχόμενο του τιμολογίου»)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-90/02, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ **Finanzamt Gummersbach** και **Gerhard Bockemühl**, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 18, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388 (ΕΕ L 376, σ. 1), και 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 384, σ. 47), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος, ως αποδέκτης υπηρεσιών, είναι υπόχρεος προς καταβολή του αντιστοιχού φόρου προστιθέμενης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 21, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388, και 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλουστεύσεως στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, δεν έχει την υποχρέωση να είναι κάτοχος τιμολογίου εκδοθέντος σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας για να μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά του προς έκπτωση.

(1) ΕΕ C 169 της 13.7.2002.